

Τράπεζα θεμάτων Αντιγόνης Β' Λυκείου

GI_V_AEG_0_18178

Θέμα 202^ο Σοφοκλέους, Αντιγόνη, στ. 491-507**A. ΚΕΙΜΕΝΟ**

- ΚΡ. *Καί νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτήν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεύς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
Μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσιν τις* 495
άλους ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.
- ΑΝ. *Θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλάν;*
- ΚΡ. *Εγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.*
- ΑΝ. *Τί δήτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστον οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ,* 500
*οὕτω δὲ καὶ σοὶ τὰ μ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
Καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν ἀντάδελφον ἐν τάφῳ
τιθεῖσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκληροὶ φόβος.* 505
*Ἄλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.*

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ**1. Να μεταφραστεί το τμήμα: *Καί νιν καλεῖτ' ... τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.*****(Μονάδες 30)****ΚΡΕΩΝ**

Φωνάξτε κι αυτήν· πραγματικά, πριν από λίγο την είδα μέσα μαινόμενη (να κάνει σαν λυσσασμένη) και να μην ελέγχει το λογικό της. Η ψυχή αυτών που μηχανεύονται άσχημες πράξεις στο σκοτάδι συνήθως προδίδεται ως ένοχη. Μισώ (απεχθάνομαι) βέβαια όταν κάποιος, αφού συλληφθεί την ώρα που κάνει το κακό, ύστερα θέλει να το παρουσιάζει αυτό ως ωραίο.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Θέλεις τίποτε χειρότερο από το να με συλλάβεις και να με θανατώσεις;

ΚΡΕΩΝ

Εγώ τουλάχιστον τίποτε (άλλο δεν θέλω)· από τη στιγμή που έχω αυτό (έχοντας αυτό), έχω τα πάντα.

2. Πώς παρουσιάζονται οι ήρωες στα έργα του Σοφοκλή και σε τι διαφοροποιούνται από εκείνους του Αισχύλου και του Ευριπίδη;**(Μονάδες 10)**

Οι ήρωες των έργων του δεν έχουν τις τιτανικές διαστάσεις των ηρώων του Αισχύλου, ούτε είναι καθημερινοί άνθρωποι, όπως στον Ευριπίδη. Είναι γενναιότεροι από τον μέσο άνθρωπο και παλεύουν, χωρίς καμιά ανθρώπινη βοήθεια, μέσα στη μοναξιά που επιβάλλει ο ηρωισμός και η βούλησή τους. Το μεγαλείο τους βρίσκεται στην αλύγιστη δύναμή τους και στη συναίσθηση ότι εκτελούν το καθήκον τους, ακόμη κι αν τους απαρνούνται όλοι και τους εμπαιζουν οι θεοί. Παρότι είναι υπεύθυνοι για τις πράξεις τους εξαιτίας της εσωτερικής τους ελευθερίας, δεν είναι όμως και κύριοι της τύχης τους. Ακόμη και όταν σφάλλουν, έχουν κάτι το ευγενικό και το υψηλό· δεν παρουσιάζονται με ταπεινά αισθήματα, αλλά διακρίνονται για την αίσθηση του χρέους τους.

3. α) Να συνδέσετε κάθε λέξη της Α' στήλης με τη συνώνυμή της στη Β' στήλη (δύο λέξεις της Β' στήλης περισσεύουν):

Α' ΣΤΗΛΗ	Β' ΣΤΗΛΗ
1. <i>όρῶ</i>	α) <i>φημί</i>
2. <i>θέλω</i>	β) <i>πράττω</i>
3. <i>λέγω</i>	γ) <i>συλλαμβάνω</i>
4. <i>δρῶ</i>	δ) <i>αἴρω</i>
5. <i>αἴρῶ</i>	ε) <i>κατέχω</i>
	στ) <i>βλέπω</i>
	ζ) <i>βούλομαι</i>

(Μονάδες 5)

1. στ)
2. ζ)

3. α)
4. β)
5. γ)
Περισσεύουν τα δ) και ε).

β) φρενῶν, θυμός, κλοπεύς, σκότω, φόβος: Να γράψετε μία ομόρριζη λέξη, απλή ή σύνθετη, της αρχαίας ή της νέας ελληνικής γλώσσας για καθεμία από τις παραπάνω λέξεις του κειμένου.

(Μονάδες 5)

φρενῶν → φρενοβλαβής
θυμός → προθυμία
κλοπεύς → λογοκλοπή
σκότω → σκοτοδίνη
φόβος → υψοφοβία

Επιμέλεια: Αικατερίνη Ανδρικοπούλου - Φιλολόγος